



בס"ד כט' ניסן ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 19:00
 צאת השבת - 19:52
 רבנו תם - 20:43
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"



שנה עשרים ושתיים - עלון מס' 1105

@ **"שבת מברכין"** - ראש חודש "אייר" יחול בימים ראשון ושני. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.
 @ לא אומרים **"צדקתך"**.

ביום רביעי -
יום הזכרון לחללי מערכות ישראל ופעולות האיבה.
 ביום חמישי -
יום העצמאות (מוקדם)

אברהם יגל

לע"נ **בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל**
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



כפס"דין: "פחד חודש"
 (שמואל א' כ')

השבת יד' לעומר
פרקי אבות - פרק א'

פרשת קדושים אייר - אני יי רופאך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

➔ הציווי להיות **קדושים** כי אנו עם קדוש.
 ➔ מצוות **שבין אדם למקום**.
 ➔ מצוות **שבין אדם לחברו**.
 ➔ מצוות של צדק חברתי: איסור הלנת שכר, נתינת מכשול לעיזור, איסור על לקיחת שוחד ועוד.
 ➔ מצוות התלויות בארץ והאזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
 ➔ ציווי על חובתנו להיות קדושים ושונים מאומות העולם ואיסור לנהוג כמנהג הגויים.

"מדבר שקר תרחק..."
 אותיות **"שקר"** שלוש הן. שתיים מהן כלולות בתיבת **"רשע"** ואילו אחת בתיבת **"צדיק"** מכאן אנו למדים שלא כל רשע כולו שקר...! ולא כל צדיק כולו אמת...!
 (הרה"ק המגיד מטשרנוביל זי"ע)

"ואהבת לרעך כמוך אני ד'" (וי"ט י"ח)
"ואהבת לרעך" כמו שאתה אוהב את חברך, "כמוך אני ד'" כך גם אתה אוהב עלי. כשם שאתה מתנהג ברעך, כך אתנהג אני בך.
"דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו"
 רש"י: מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל. רש"י בא ללמדנו כי 'קדושה' אינה תלויה בהתבודדות, בפרישות ונזירות, אלא אדרבה 'בהקהל' להיות מעורב עם חברות, ואעפ"כ להיות חיי קדושה. (חתם סופר)

"לא תקבל חרש..."
 כך הם המצוות שבין אדם לחברו, הם אינם בשביל האחר אלא בשבילנו כדי לא להשחית את המידות שלנו... נכון שהחרש איננו שומע אך ברגע שאני מקלל אני משחית את מידותי ואת זה התורה רוצה למנוע ממני. הבה נביט למעלה ולא נשחית את מידותינו.

"לא תכיל חרש..."
 כן הם המצוות שבין אדם לחברו, הם אינם בשביל האחר אלא בשבילנו כדי לא להשחית את המידות שלנו... נכון שהחרש איננו שומע אך ברגע שאני מקלל אני משחית את מידותי ואת זה התורה רוצה למנוע ממני. הבה נביט למעלה ולא נשחית את מידותינו.

"לא תכיל פועל שכיר"
 וסמך ליה **"לא תקלל"**, כי אף אם ילן שכרך אל תקללהו אלא תתבעהו בבית-דין.

"איש אמו ואביו תראו ואת שבתותי תשמורו אני ה'"
 דהיינו נאמן לקבל שכר, אבל מזהירה התורה שאת השכר תקבל רק בתנאי ש"אל תפנו אל האילים" שכן עליך לדעת שאם יש מחשבת עבודה זרה - הרי שלא תועיל זכות המצווה...

פִּנְחַת הַיְּבָיִים וְהַפְתָּגִמִּים
"יפתח בדורו כשמואל בדורו"
 הסמכויות שישנם לאדם גדול וחשוב שנתמנה למנהיג, ישנם גם לאדם פשוט יותר שנתמנה למנהיג. למרות ששמואל היה גדול מפתח, הרי סמכות כל אחד בתקופת שלטונו היתה זהה לשל חברו, ואין סמכותו של שמואל גדולה מזו של יפתח, מפני ששניהם יונקים את תוקפם מכח היותם מנהיגי הציבור, ובעניין זה שניהם שווים. וכל זה נכון דוקא לדורו אבל בראיה כללית ודאי שאין בית דין יכול לבטל בית דין חברו אלא אם כן גדול ממנו בחכמה ובמנין וכל מנהיג נכון לדורו.



מכל מלמד" השכלתי

בח הדיבור פרשת קדושים

"לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעך אני ה'"
 ידוע שפעולת הרכילות היא בפה. ועוד ידוע שזה הפוגם ביציאות של הפה פוגם הוא גם בכניסות של הפה שלו במאכלות האסורות שמטמאים ומטמטמים את מוחו, רוחו, נפשו, ונשמתו של האדם. בא הפסוק ומחלק את עצמו לשתי הפעולות, גם של היציאה מהפה שנאמר ברישית **"לא תלך רכיל בעמך..."** שהרכילות והלשון הרע נעמים יותר, זה המדבר וזה השומע והמקשיב והמאזין לראשון בערגה ובשקיקה ושותה בצמא כל מילה של לשון הרע ורכילות היוצאת על השלישי. ועוד ראה לדרך הלשון הרע והרכילות ששניים יושבים במקום סגור אפל וחשוך ושקט ומגיפים את התריסים וסוגרים את הדלתות בסורג ובריה ושומעים רק את השקשוק של ההשלכות הסוגרות את הבריחים. ודומה הדבר לתא המעצר אשר בכלא, לכן **"לא תלך"** ס"ת **בלא**. ומדוע לא המשיך הפסוק בענייני רכילות ולשון הרע אלא נאמר **"לא תעמוד על דם רעך"**? כמה תשובות בעניין: הראשונה שהתיבה **דם** ר"ת **מוציאים זיבה** שזהו גם ענף וסוג מלשון הרע ורכילות ואולי יותר גרוע. והפסוק **"תעמוד על דם רעך"** היא שכאשר מדברים ופוגעים גם עומדים ורוקדים על הדם של האחר כאשר שומעים את התוצאות של מה שגרמו בבחינת **"הרצחת וגם ירשת"**. דהיינו במקום להתחרט ולבקש סליחה ומחילה אזיי עדיין ורוקדים על דמו של האחר כשהדם עדיין חם לוהט ומבעבע מהמילים שלהם. ולומדים כל זאת מדברי רש"י ע"ה במקום - **"לא תעמוד על דם רעך"** לראות במיתנו ואותה יכול להצילו, כגון טובע בנהר וחיה או לסיטם באים עליו.

וכן מלמדנו הפסוק גם על הכניסה של המאכלות האסורות כולל **"בלעיתו"** של האדם בו פוגעים. לכן **"בעמך לא תעמוד על"** ר"ת **תבלע** את האחר בהבל פיה. שאומר רש"י ע"ה במקום נקרא וכול לשון רוגל, ותרגומו לא תיכול קורצין, כמו ואכלו קריצהו ד... אכל ביה קורצא מלכה (ברכות י"ח ע"א) נראה היה בעיני היה משפטים לאכול בבית המקבל דבריהם שום הלעטה, והוא גמר חיזוק שדבריו מקויימים ויעמידם על האמת, ואותה הלעטה נקראת אכילת קורצין לשון קורץ בעיניו שכן דרך כל הולכי רכיל לקרוץ בעיניהם ולרמוז בדברי רכילות שלא יבינו השומעים.

למדנו מדברי רש"י ע"ה שכשם שיציאת לשון אסורה גם כניסה בפה וקריצה בעין אסורה, שהרבה דרכים ליצר הרע להכשיל את היהודי. לע"נ רפאל בן שמחה ז"ל, זוהרה בת פרחא ז"ל, חביב בר זוהרה ז"ל ומיכאל בן סעדה ז"ל. ולרפואת הרבנית ציפורה בת הדסה והאדמו"ר רבי חיים בן שרה עם שאר חולי ישראל. ולבנין בית שלישי ומשיח צדקנו, אמן. (שלמה אלביליה הי"ו)

פרקי אבות

- הטעם שקורין פרקי אבות בימי הספירה, לפי שימים אלה ימים קדושים ונוראים, כיוון שהם ימי דין, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן נהגו לקרות פרקי אבות שיש בהם **דברי תוכחה ומוסר**, שבהיות לב האדם שבור, הוא עשוי יותר לקלוט דברי תוכחה.

- ועוד טעם, לפי שבימים אלה ימי האביב, עשוי היצר הרע להסית את האדם ולומר לו, למה לך לישב על התורה ועל העבודה, מוטב שתצא לטייל בגנות ובפרדסים, והאדם עשוי לקבל את דברי היצר כיון שהימים ימי פריחה, שהאילנות מלבלבים ומתחילים להוציא פירות נאים, לכן קורים בפרקי אבות ובספר משלי לעורר לב האדם שלא יגרר אחרי עצת היצר הרע, וישתדל לרדוף אחר מצות ומעשים טובים כדי שיזכה בחיי העולם הבא ולא יכלה זמנו בהליכתו אחרי תענוגי העולם הזה.

- ועוד טעם, לפי שבימי המועד לא יתכן שלא יימשך אחר עצת היצר הרע, בגלל רבוי האכילה והשתיה, כיון שבימי החגים יוצאים מסעודה אחת לשניה, ושובתים ממלאכה וטורח, שעל ידי דברי התוכחה והמוסר שיש בהם ישבר לבו של אדם. (ילקוט מעם לועז, אבות עמ' א-ב).

(א) מנהג ישראל לומר פרקי אבות בשבתות הקץ. מנהג זה כבר הובא בטור (א"י"ח סי' רצ"ב) שכתב: ונהגין באשכנז לומר פרקי אבות במנחה, וכן כתב רב עמרם, ובספרד אומרים אותם בשחרית, עכ"ל. ויש עוד הבדלים במנהג, שיש אומרים אותם רק מפסח עד שבועות, ויש שנהגו לומר אותם עד י"ז בתמוז, ויש קהילות עד ר"ח אלול, או עד ראש השנה. והמנהג היום אצל הספרדים לאמרום בבוקר אחר תפלת מוסף מפסח עד שבועות.

(ב) ולמנהג ספרד אומרים את כל המסכתא פעם אחת, אלא כיון שיש ששה שבועות מפסח עד שבועות, ומסכת אבות אינה כוללת אלא חמשה פרקים, התעוררה בעיה, מה ללמוד בשבוע האחרון שלפני שבועות? על כן לקחו פרק ממקום אחר וצרפו אותו לכאן כדי להשלים את השבוע הששי. פרק זה מדבר בענייני קנין התורה ומעלותיה ומלמד אותנו את דרכי קבלת התורה וכפי שהיא צריכה להלמד, ומתאים ללמדו בשבוע האחרון לפני שבועות. לפני פרק ששי זה מוסיפים הקדמה: **"ישנו חכמים בלשון המשנה"**, כדי להראות שאין פרק זה חלק מהמשניות של המסכת המקורית אלא תוספת מהברייתות החיצוניות.

(ג) ואלו שנהגו לאמר עד י"ז בתמוז גמרו את המסכתא שתי פעמים, והאומרים עד ר"ח אלול גמרו אותה שלש פעמים, ולמנהג אשכנז של היום שאומרים עד ראש השנה גומרים אותה ארבע פעמים. אלא היות ולא נשארו ששה שבועות עד ר"ה, בשבוע או שבועיים האחרונים אומרים שני פרקים לשבוע כדי לגמור את המסכתא בפעם האחרונה עד ר"ה.

(ד) ובטעם אמירתם בימים אלו כתב הלבוש (בסי' תצ"ג): משום דפרקים אלו מדברים מדברי מוסר לקבל עלינו עול תורה ומצוות לכן אומרים אותם בשבתות מגאולת מצרים עד מתן תורה, ע"כ. והאומרים אותם גם אחר שבועות הטעם הוא שגם אחר קבלת התורה צריכים אנו לעבוד על ענייני דרך ארץ וקנין התורה. ומה שאומרים אותם רק בקיץ ולא בחורף, משום שאז היום קצר ואין פנאי לאחר מנחה ללמוד פרקי אבות.

(ה) והגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל אמר (והובא בספרו אמת ליעקב, בהקדמה לפרקי אבות): ללמוד מסכת אבות בשבועות שביין פסח לעצרת, יסוד הענין הוא מפני שאנו צועדים בעקבות אבותינו דור המדבר, שהכינו את עצמם לקבלת התורה.

(ו) הרב כתב: מנהג יפה נשתרש אצל ישראל והוא **"ללמוד"** המסכת ולא **"לאמרו"**, מפני שעיקר המטרה בפרקים אלו הוא ללמוד אותם ולהבינם היטב כדי לקיים מה שכתוב בהם. **ישמע חכם ויוסף לקח !**

התפוז האחרון!

אנחנו מפליגים לנו לאיזו אוניברסיטה אורלנדו שמה, לומדים שם בקושי 5000 סטודנטים ברמה בינונית, שאף אחד לא מתייחס ברצינות לתארים של הבוגרים שלהם, כפי שלא מתייחסים בכבוד ראש לסגל המרצים שלה. אבל שם באותה אוניברסיטה אפורה וכפופת גו זו, יושב פרופסור דווקא מכובד ובעל שם במרחב האמריקני, ומתעקש לא לזוז משם. שמו פרופסור ג'וני ריצ'רדסון, גוי כבן 80, אשר הצליח להוציא בעשורים האחרונים כמה בוגרים העושים חיל במה שהם מכנים "מדעי ההתנהגות" שזו המומחיות שלו. לאיש הזה ישנן שיטות מפתיעות, תיאטרליות דרמטיות, אשר פועלות בלבבות, ומצליחות ליישר הרבה מן העוקם והעיוות האנושי. ובכן, לא מכבר אסף פרופ' ריצ'רדסון את הסטודנטים שלו, והודיע להם שיבואו לראות הצגה מדהימה, שתוסיף להם לקח גדול לחיים. הפרופ' הישיש הכניס את תלמידיו לאולם קטן שבמרכזו חדר זכוכית אטום ובו שני כסאות עור נוחים ושולחן עץ קטן.

על גבי השולחן הונח לו אחר כבוד תפוז כתום בגודל בינוני. חשוב לציין שהזכוכית היתה אטומה לחלוטין, כך שהסטודנטים ראו ושמעו את הנעשה בפנים, אך יושבי החדרון הזכוכית לא ידעו מה קורה שביכם.

"הסכיתו" ביקש הפרופ', "עוד מעט ייכנסו לכאן שתי נשים מכובדות מאד. שתיהן משכילות ביותר, בעלות מעמד, אך אמותיהן של השתיים חולות ביותר, במצב כמעט סופני. הנה הן נכנסות ומתיישבות, עכשיו אכנס לחדרון ואמסור לכל אחת מכתב ובו נתון אחד פשוט. אגב, שתיהן יודעות שמדובר בתרגיל התנהגותי, אם כי במציאות כפי שדיווחתי לכם - אמותיהן באמת חולות ביותר והן מחפשות תרופה לאימן."

פרופ' ריצ'רדסון הקריא לסטודנטים את לשון המכתב שתקבל כל אחת מן הנשים. "גב' יקרה. התפוז המונח כאן על השולחן, הוא התפוז האחרון שנותר בעולם. אבל מן התפוז הזה, היחיד, ניתן להפיק תרופה שבוודאות תציל את אמן ממוות. גם אמה של הגברת היושבת ממוולד, במצב סופני דומה, וגם היא יודעת שהתפוז האחרון, עשוי להציל את חיי אמה. עליך לשכנע אותה, ולהשקיע כל מאמץ רגשי, שכלי, אנושי, כדי לזכות בתפוז עבור אמן, כי אמה היא הדבר הכי יקר בעולם לכל אחד ואחת, הלוא כן!" זה לשון המכתב.

פרופ' ריצ'רדסון נכנס לחדרון, והגיש לנשים המכובדות את המכתבים.

"אנא קראו מכתב זה, והצפינו אותו בתיקן, מכאן ואילך הכל נתון בידכן" אמר.

הפרופ' יצא מן החדרון, הנשים החשובות המשכילות הרגישות, קוראות את המכתב, ומביטות אחת אל השניה. פה ושם הן מקנחות דמעה דקיקה. אמא זאת אמא. ומכאן ואילך מתפתח דיאלוג מרגש ונוגע ללב בין השתיים. דיאלוג עם המון אינטלקט ושכל ישר, שנמשך שעה ארוכה.

והתפוז! התפוז הכתום נינוח ניצב לו באמצע השולחן. "במה חלתה אמן?", שואלת הראשונה, ומכאן ואילך פורטת השניה את מסע הסבל התלאות והיסורים של אמה היקרה והאהובה, בלשון עשירה היא מספרת על ילדותה ונעוריה השוקקים, עם אמא נפלאה ורחמנית המשקיעה בה את כל כוחותיה והונה, כדי שתלמד ותשכיל ותלך בדרך טובים.

ומיד אח"כ עובר הכדור לעמיתתה מעבר לשולחן, ואף זו בלשון מתובלת במטאפורות ופניני לשון, מתארת את חיייה הנעימים במחיצת אמה החשובה וטובת-הלב,

אשת חסד המאירה פנים לכל נזקק וחולה, וידיה פתוחות לצדקה.

והתפוז? התפוז במרכז השולחן, טומן בחובו את תרופת הפלאים שכל אחת שואפת עבור אמה.

ואחרי שנחשפו המחלות וסיפורי הילדות והיסורים, התחילו הדמעות והבכי הגורף, כשכל אחת מנסה לשכנע את רעותה בחשיבות האוניברסלית, האישית, הרגשית, עד כמה האם יקרה לה, ולמשפחה המורחבת לעם, ולמולדת. וכל אחת מנסה להטיף לחברתה, כי אם אמה תבריא היא עשויה להרבות טוב לאומה האמריקנית, ולכבוד הלאומי. נו, ואיך אומרים, אחרי שעה ארוכה של דיבורים רגילים דומעים, ונסיונות שכנוע בלתי נילאים ובמיטב המליצה ומתק הלשון, מתעורר בקירבן הגוישקייט, אגוייאזיס. שופך הדמים, הוא הנחש הקדמוני, והויכוח הופך סוער וצעקני והטונים עולים, ומדד הדציבלים מתקרב למדד המעוף בשיאו.

השתיים נכנסות במלוא התנופה למלחמת הצלת חיה של האם החולה. והתפוז עדיין במרכז שולחן העץ והמיועד לתת רפואה לאחת האמהות.

ומכאן ואילך הטחות והאשמות... "את חצופה ממש, אמי יותר צעירה מאמך בחמש שנים, קצת רחמים, תאפשרי לה להזדקן בכבוד!"

"קשקשנית, אמן אומנם צעירה יותר אך סובלת ממחלות נוספות שספק אם יותירו אותה בחיים, גם אחרי תרופת התפוז. אבל אמי עד המחלה, תיפקדה 100% למרות מרומי גילה!"

"חצופה, איך את מעזה לזלזל באמי? ומי שמך לקבוע מה יעשו לה הסכרת ואי ספיקת הכליה, מה את דוקטור? את בסך הכל אשה אכזרית ורעת-לב...!!!" "חסרת דעת שכמונת אין לך שום הבנה ומושג ברפואה, ותפסיקי לננות אותי בכינויי גנאי מרושעים, את בעצמך התגלמות הרוע..."

"ומה אגיד, הצעקות והנאצות הפכו לחילופי מהלומות לגד עיני הסטודנטים, ממש לא נעים. ובסופו של עימות דחפה החזקה מבין השתיים את רעותה, וחטפה את התפוז מן השולחן, תוך שהיא מסננת בין שיניה: "אם את לא מבנה בלילים ובשכל ישר, אין לך ברירה אלא להבין בכוח, באלימות..."

כן, החזקה מבין השתיים אחזה את התפוז בשתי ידיה, ובקול גדול הודיעה למובסת: "אני מוכנה לעשות הכל בשביל אמא שלי, הכל, זה אומר להילחם עד טיפת דמי האחרונה כדי שהיא תחיה, והנה התפוז האחרון בידך."

וכאן נכנס פרופסור ג'וני ריצ'רדסון הישיש לחדרון הזכוכית, וביקש בשינת מן הנשים הנכבדות לקרוא בקול רם - בשנית - את המכתבים שהוגשו להן.

"נא לקרוא לאט לאט" ביקש ריצ'רדסון, והן קראו את המכתב... והנה לא יאומן כי יסופר, לכל אחת צורפה שורה שונה למכתב, כמה מילים פשוטות אבל משמעותיות. לגב' פלונית נכתב: "אבל מקליפת התפוז הזה, היחיד, ניתן להפיק תרופה שבוודאי תציל את אמן ממוות", ואילו במכתבה של פלמונית נכתב "ממיץ התפוז הזה ניתן להפיק תרופה לאימן..."

"זו היתה צריכה את הקליפה, וזו את המיץ, ושלוש על ישראל... שתי האמהות יכלו להבריא מאותו תפוז."

מוסר השכל: רבים וטובים מאזינים לעצמם, ומחרפים נפשם למות, עבור אידיאלים מעוותים אשר למענם לעיתים שופכים דם נקיים וחפים מפשע, בעוד שעם הקשבה טהורה, והקרבה קלה למען הזולת, יכלו להרבות המון המון חיים. (קובי לוי "העתונאיי")

כולל "חזון עובדיה" מושב בן-זכאי	
ר' ח' ה'תשנ"ו	
הציבור וזמני ביום העצמאות	
(יום חמישי) ליום שכולו תורה	
הרב חיים רבי	09:00
הרב חיים יוסף דוד אברג'ל	09:40
הרב מאיר אליהו	10:20
הרב יגאל כהן	11:00
הרב יצחק פנוגר	12:00
הרב שניר גואטה	12:45
הרב בנימין חותה	13:30
הרב זמיר כהן	14:00
תפילת מנחה וארוחת צהריים	
הרב יהודה מויאל	14:35
הרב אלמוג לוי	15:30
הרב ברוך גזה"י	16:00
הרב אהרן בוטבול	16:30
הגאון הרב מאיר מזוז	17:00
הרב ליאור גלזר	17:30
הגאון הרב שלמה משה עמאר	18:30
הרב מאיר אבוחצירא	19:00

"בניך בשתילי זתים" - חינוך

בימי ספירת העומר משתדלים בתיקון המידות, ונוהגין אבלות לזכר תלמידי רבי עקיבא שמתו על שלא נהגו כבוד זה לזה. כהורים ואנשי חינוך נזכור תמיד כי תורה ודעה אנו מלמדים ע"י הוראה ומסירה, ואילו מידות טובות והליכות מתוקנות מלמדים ע"י הנחיה. בנינו רואים אותנו ומתחזקים אחרינו. המעשים שלנו הם שנחזקים בלבם.

כאשר נדבר עם ילדינו תלמידיו על ימדות ודרך ארץ נזכור כי בנינו פער גילאים, אנו רואים את החיים בזוויות שונות, ולא תמיד מבינים זה את זה. כשהם רואים אותנו ברגעי התמודדות, עוקבים אחר תגובותינו 'בשעת מעשה', הם מפנימים את המסר וקונים קנייני נצח. יראו וילמדו - ויתור, סבלנות, הכנעה, איפוק, עין טובה ואהבת חנם, ועוד.

שאין לנו לשאת כעס ושנאה בלב. הללו דומים לסלע גדול. כאשר אדם נושא על גבו סלע, הוא נעשה שחוח וכואב. כך גם הנושא 'סלע' בליבו. נקל על חינוך! נסלח ונשכח. נזקוף קומתנו מתוך שמחה ואהבת הבריות.

שעת אחרון		כל הישועות והברכות	
לקראת ימים "בין הזמנים" תתקיים תפילה של בני הישיבות והאברכים בעירו יבנה ברוב עם הדרת מלך בערב שבת בבית המדרש "נצח זכריה"		כל ישיעה ודליה זסימי הי"ן שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירוו נחת לרפואת חן-חיה בת חנה לרפואת דליה בת גורג'יה להבדיל לע"נ חנה בת משה ז"ל	
17: 55 - סדר לימוד יחיד מיוחד "מקדשי שבוע"	18: 55 - מנחה, קבלת שבת וערבית. 22: 00 - "עונג שבת" עם כיבוד עשיר מכובד בבית"כ "אברהם אבינו" (מאחורי מאפיית "בית הלחם")	כל הישועות והברכות	
כל הישועות והברכות		ארגון "אברהם יגב" משדר בלוי"ן בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרצה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"	

כל הישועות והברכות		כל הישועות והברכות	
תפילה ודליה זסימי הי"ן שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירוו נחת לרפואת חן-חיה בת חנה לרפואת דליה בת גורג'יה להבדיל לע"נ חנה בת משה ז"ל		תפילה ודליה זסימי הי"ן שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות וירוו נחת לרפואת חן-חיה בת חנה לרפואת דליה בת גורג'יה להבדיל לע"נ חנה בת משה ז"ל	

פנינת מוסאי בת דינה שתוכה לזיווג הגון והצלחה בלימודים לשי		פנינת מוסאי בת דינה שתוכה לזיווג הגון והצלחה בלימודים לשי	
אשר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב. זיווג לרונת בת שולמית זיווג לעוז בת שולמית במהרה עוד השנה		אשר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב. זיווג לרונת בת שולמית זיווג לעוז בת שולמית במהרה עוד השנה	

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :		רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :	
אברהם יגל בן רעות הי"ן יוסף אהרונת בן ביבי הי"ן ראובן לוי בן טרג'ה הי"ן שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרות בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת חן-חיה בת חנה מנב"ת		אברהם יגל בן רעות הי"ן יוסף אהרונת בן ביבי הי"ן ראובן לוי בן טרג'ה הי"ן שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרות בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת חן-חיה בת חנה מנב"ת	